

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Imperator exēpla maiorū, q̄ Henricus III. in non dissi-
mili casu, Romana imploratus cōsuluerit ecclesia: quod
suprà memorauimus, cum Leo IX. eligeretur: & ante il-
lū Otto I. destituto Iohāne, Benedictoq̄, Leonē suum re-
stituit antè consecratum. Waldemarū autē Dania rex,
multis pollicitationibus pellectus, venit quidē sed sacri-
legio non cōsensit: multa circūspectione vsus ad reditū,
quod in Dania nostra latiū scripsimus. Absoluto cōuen-
tu, Victor ibi iterū pro summo pontifice recognitus,
cum Treuerim venisset, excommunicationis sententiam
protulit in Rolandū & cōplices eius: Vicissim Alexander
in Octavianū: Imperator, quod proximū fuit, Mogunti-
am circumsedit, vindictāq̄ sumpsit de ciuibus, quod ar-
chiepiscopum suum in ecclesia diui Iacobi oppressissent.

CAPVT XIX.

Henricus autem Saxonie dux, cum omnibus illis
Expeditionibus Imperatoris atq̄ ceteribus interes-
set, gratum Friderico prestitit obsequium, primus sem-
per inter primos apud ipsum. Per ea tamen tempora,
cum illis rebus adesset, in sua Saxonie res magnas insti-
tuit: Precipuus illi labor erat ad subigendos vicinos
Dandalos, qui & Christo perfidi, & illi essent rebelles.
Igitur anno sexagesimo post mille centū, insigne agmen
duxit in eos. Sapiūs quidem antè confligit, & vicit, sed
nihil peregit. Zueno autem Dania rex per sua tempora
implicitus intestino bello, magno argenti pondere Hen-
ricum oberauit, vt Dandalos multis à terra incursionibus
fatigaret, domiq̄ contineret, nè Daniā ciuilibus ma-
lis laborantem interim peruastarent, vt solebant. Fecit
hac Henricus, mercenariam tum operam cōmodans Da-
nis: sed animo eius inciderat, se non rectè dissimulare
iniuriam Christi tantam in populo perfido: qui quotiēs
Cc 3 polliciti,

polliciti, toties fidem violauerant, abiecerantq̄. Magna
 comparatis copijs duxit in Magnopolim, iam quidem
 agrè Christianam, sed malè ferentem iuga subiectionis.
 Igitur Niclotum principem Obotritorum collata manu
 vicit & oppressit: Alterum ex filijs Døercislaum capti-
 uum abduxit: Alterum verò datis obsidibus coegit fa-
 cere imperata. Captus autem frater, cum iam fratri penè
 in obliuionem venisset, lachrymabiles epistolas scripsit
 è carcere ad germanum: Quid se tam diu negligeret
 sordidatum in squalore: vires illi, si vir esset, non defu-
 turas: facile, si annitatur, iugum excutiat Saxonicum:
 Illū in delicijs desidentē, obliuisci facile calamitatū ca-
 ptiui: Se verò, si velit, obliuisci non posse, admonitū per
 singulas horas suarum miseriarū: quas temporis longi-
 tudo multum grauaret. In hanc sententiā cum scriberet
 fratri, interceptæ literæ ad ducem perferuntur: Ex ca-
 ptiuo iam obses erat, & aduersus sacramentum à se pre-
 stitum bella concitabat: Malo vtriusq̄, Pribislaus frater
 arma suscepit. Henricus dux in hostem ducens Pribisla-
 um, Døercislaū fratrem, quem tenebat pacis obsidē, quēq̄
 etiam concitatore belli deprehendit, in conspectu fra-
 tris appensum iussit iugulari: Pribislaū autē eò perpulit,
 vt cum magno rerum suarum detrimento faceret impe-
 rata: Nam antea quidem occiso in acie Nicloto patri,
 demolitus omnem terrā cœpit adificare Zwerinum, &
 communire arcē: & imposuit illic nobilem quendā Gun-
 celinum virum bellicosum cum militari manu. Redi-
 rum tamen post patris Nicloti mortē filij in gratiā du-
 cis aliquandiu, & dedit eis Døerle, & vicinā terrā: Porro
 terram Obotritorum dedit militibus suis, & diuisit pos-
 sidendam: Collocauitq̄, in arcem Kisin nobilem quē-
 dam Ludolphum aduocatum de Brunswico: Apud Ma-
 lacō

Iacow constituit Ludolphum de Paina : Zwerinum &
 Ileborg Gancelino, vt diximus, commendauit: Mekelen-
 borg dedit Henrico cuidam nobili de Scaten : qui etiam
 de Flandria adduxit multitudinem colonorum, & col-
 locauit eos in finibus & terminis suis : Et ita redierunt
 filij in terram patrum suorum, aut non longè inde di-
 stantem. Nam habet fidelis historia, Karolum Magnū
 ex Saxonibus Transalbinis hominum decem millia in
 Gallias, hoc est, ultra Rhenum, transtulisse in Braban-
 tiam Flandriamq; : quæ tum cultores desiderare vide-
 bantur. Aetate autem ista, quam nunc attigimus, reuo-
 cati eorum filij & wandaliam impleuerunt: Nam & Adol-
 phus, qui per hac ipsa tempora regebat Holsatiā, in & wa-
 gnam cultoribus vacuatam : & marchiones Branden-
 burgenses, delectis per arma cultoribus, magna ex parte
 desertos agros, Hollandinis, Traiectensibus, Phrisijs,
 Brabantinis, Flandrijsq; impleuerunt. Henricus autem
 dux hac tempestate Bernonem constituit episcopum in
 terra Oboritorum : qui, defuncto Euerhardo, Magno-
 politana presedit ecclesiæ : & subscripsit illi in dotem
 eiusdem ecclesiæ trecentos mansos : sicut antea fecerat
 Ranceburgensi, & Aldenburgensi. Et facta postulatione
 apud Casarem, obtinuit episcopatus erigere, & eligere,
 & confirmare in omni terra & wandalorum : quam vel
 ipse vel progenitores eius subiugarant : Et dedit facile
 Imperator quod non habuit, incapaci iuris ecclesiastici:
 quæ magna diu postea dissensionis materia permāsit, in-
 ter regnum & sacerdotium. Motus autem qui fuerunt
 illa tempestate in & wandalia, quomodo compresserit
 Henricus dux, & terrā pacauerit, quia plenius in & wan-
 dalia sumus exequuti, hic præterimus.